actu: et ideo talia oia tnsmubilia sit
aduiuice: Cosidabat etia q qda sit ex ma,
ita q ma stas sub actu, nulla poe a-
nalogia habet ad aliu actu: nec aliq
ma ex ipa, habet analogia ad eude
actu, sicut e sol et stelle alie: et illa
dixerut ee ex ma sua tota: Cosidabat
etia q po est eius, qd no habet: et in eo
de po sp pcedit actu s nam q est gna:
et ideo quozcuz suppositu l sbin, tale
analogia no habet ad actu: hoz nul
la peitus ee dicebat maz: sicut e agelo,
et itelligetia psides orbibus stellaz, et
aia rolis. Et hac positioez videt dese
de Aug. sup genesi (q dt aias ex nul
la creatas ee ma): silr Boetius de du
abus naturis in una psona xpi: et
ideo scdm catholica fide et phiam. h
via videt m ee teneda, Et dicit
paulo an, Corruptibiliu et icorruptibiliu,
no est una ma: s diusa. Et in
de qtuor coequis dt q oes ille roes, q
pbat mam ee una, sit logice et roes:
no cosidantes ipam s ee, qd habet
in corpe nali, Dicit etia ibi q nllo
duoz vl pluriu corruptibiliu: ma e una.
Et circa 2a dist. 2i. smaz dicit
sic. Scriptura innuit q no oim corpa
liu sit ma una: qn dicit ee celu et
tra. Si eni eet eent de coi ma oim
alioz: no oportebat dice nisi alteu
eoz et suffecisset. Et. u. meta. tu
2o. ca. 28. Naul dubio scias q si celu
eet unu spe, et mlta nuo: tuc oia q
in celo sit, habent mateiaz una, et
fora diusas nuo. Dico aut maz una
que poe est unius, Et qnz sit mam

hnt una, tnsmutat aduice: cor-
pora igit celestia, tnsmutabilia
eent aduice: qd nos videmus esse
falsu:~ Et pnuc sufficiat pmissa
cocordatia: cuius p alios fiei potit ul
tior extensio, deo inspirate: qui est
autor unitati et cocordie:~

Tractatus pclarissi viri (studii colo-
niesis artiu ac sacre theologie pro-
fessoris eximii) mgri gerhardi de
monte. ondes sm Thom, et venle
Albtu, in qbus inibi cotenti, no esse
cotraios: finit feliciter:~

Infranotate qoes sit cotente in pre
deti tractatu: in quo ondit, q in hac
qonu detiatoibus: scs Thos, et venl
Albtus (sicut a mltis credit) no sit
contrarii:~ contentaz:~

Seqt qonu tabula, in hoc libello

·1· Utrum logica sit scia speculatiua,
vel practica ·122·
·2· Utrum idem sit vle. an re. in re.
et post rem ·122·
·3· Utrum matia sit pncipiu indiuatois ·123·
·4· Utrum qd (an est) cotinet cathe-
gorice vl hypothetice ·124·
·5· Utrum diffinitio subiecti, sit mediu
demostratois potissie ·124·
·6· Utrum ens mobile, sit sbm phice ·126·
·7· Utrum fore nales sit ichoate i ma ·128·
·8· Utrum diffoes phice dent p maz ·129·
·9· Utrum celu sit aiatu ·131·
·10· Utrum elta maneat in mixto fmlt ·131·
·11· Utrum embrio viuat vita vegetatia ·132·
·12· Utrum potetie sensitie in diusis
aialibus, dicant spe ·132·
·13· Utrum intus humanus in hac vita
posset abs fantasmate itellige ·133·

A. pri.

Ex exphrasi scholiis Joannis Murmellii Ruremundensis. A. Aulus. b. Satyra carmen est apud Romanos maledicum et ad carpenda hominum vicia (archee comedie charactere) compositum. Archea comedia, vetus dicitur ἀρχαῖος enim grece: priscus et antiquus interpretatur latine. Satyra dicta est a satyris deis quos non solum protervos sed risores etiam et dicaces fuisse Flaccus ostendit in arte poetica. Horum igitur nasutas irrisiones dicacitatem mordacitatemque satyrici poete imitantur. Satyre latine scriptores quatuor celebrantur Lucilius, Horatius, Persius, et Iuvenalis: tametsi quidam Turnum nescio quem (inquit) eorum numero annectat. C. Lucilius satyrarum libros supra triginta composuit: Q. Horatius Flaccus quatuor satyrarum libros conscripsit: quorum duo inscribuntur epistolarum (quasi ad absentes): reliqui vero duo sermonum (quasi ad presentes). A. Persius Flaccus composuit satyras numero sex: Denique Iunius Iuvenalis .16. satyrarum libros fecit. A. Persii Flacci in satyras prologus. Nec fonte labra prolui caballino. Nec in bicapite, inquit. In Persii prologo. A. Sannone et satyrarum principe... .140. a. Comedat... videbis alios prefatio vale. A. pri.

.19. Nota intellectus humanus pro hoc statu per intelligere substantias separatas .139.

.14. Nota unica rei quidditas sit essentia formalis tantum .139.

.16. Nota esse essentie et esse existentie realiter identificentur .139.

.17. Nota quod anima nobiles sint ponende intelligentie .138.

.18. Nota in homine sint naturaliter scientie inchoate .138.

.19. Nota substantie separate sive angeli inter se distinguantur specie .138.

.20. Nota actio sit in agente vel patiente .139.

.21. Nota materia corporum superiorum et inferiorum variantur ad modum specierum .139.

Finis tabule.

1\. Nobilium prima mores taxatur inepti. Carpit inquit. Ultima perpetuum satyra insectatur avarum. In scholiis prologi. Poetarum quatuor insignia inquit. Primum est probabile. Reliqua vero tria in hac prefatione satyricus multis aspergit, idque mirabili ironia (quasi aliud agens): quo fit ut plerique poete nostri sensum minus recte percipiant. c. Exclamatio est satyrica in varias hominum (et quidem stultissimas) curas: et abruptum principium indignanti aptum. d. Michi poeta solus loqui videtur pre indignatione et se interrogare et sibi respondere. Sed enim ex adverso loquentem inducit. An illum locum respicit ait inquit. e. per apocopen pro mihi ne, id est mihi ne. Mi enim dicitur a mis pro mihi. Virgilius: Et misereris ab ione summo. f. Cachinno dicitur qui dissolute ridet. Cachinnus immoderatus risus. Cachinno seu cachinnor: immoderate rideo. g. id est spiritu abundans. h. ironicos ponitur. i. aliquis nobilium. k. id est die natali dono sibi missa. l. hic cum est pro: in usu sequentis adverbium. m. dicitur poto ~~dulces~~ ex dulcioribus quibusdam rebus accommodata. n. Sede leges celsa collueris. Hypallage est pro eo quod est, Colluens liquido plasmate mobile guttur et fracto patranti ocello. n. legeris in celsa sede. o. id est hic. p. Roma est id est romanos principes. q. libidinose movet. r. Tune scilicet impiose senex. s. carmina componis: ut eis aliorum aures pascantur. u. vel ... x. qui iam pre senio cutem amiseris. y. vox est barbaricum. z. Eclipsis est. subaudi vel prodest, vel iuvat, aut tale quippiam. In exphrasi. Quid didicisse prodest: nisi ista scientia tua (que vix pre tumore pectore continetur) et sterilis ista (vel) cupiditas (que semel innata est in mente tua) in lucem erumpit pectore tuo patefacto. En pallor seniumque o mores. ~~usque adeo ne~~ numquid usque adeo scientia tua nichil est: nisi alter sciat pro tua ostentatione te eam scientiam possidere. z. Propter similitudinem fermenti et caprifici: ad rerum cognitionem ac scientiam transferuntur. A fervendo dictum fermentum est: quod fervefactum farine immixtum optimum panem facit. Quemadmodum vero fermentum vi sua farinam distrumpens fervore suum emittit: sic scientia et doctrina

A. Persii Flacci satyra prima.

O curas hominum. o quantum est in rebus inane.
Quis leget hec? Min tu istud ais? nemo hercule.
Scribimus inclusi. numeros ille: hic pede liber
Grande aliquid: quod pulmo anime prelargus anhelet.
Scilicet hec populo pexusque togaque recenti
Et natalicia tandem cum sardonyche albus
Sede leges celsa, liquido cum plasmate guttur
Mobile collueris, patranti fractus ocello.
Hic neque more probo videas neque voce serena
Ingentes trepidare titos: cum carmina lumbum
Intrant et tremulo scalpuntur ubi intima versu.
Tun vetule auriculis alienis colligis escas?
Auriculis, quibus et dicas cute perditus ohe?
Quid didicisse: nisi hoc fermentum et que semel intus
Innata est (rupto iecore) exierit caprificus?
En pallor seniumque. o mores: usque adeo ne
Scire tuum nichil est, nisi te scire hoc sciat alter?
At pulchrum est digito monstrari et dicier hic est. A. 2m.
Ten cirratorum centum dictata fuisse
Pro nichilo pendas? Ecce inter pocula querunt
Romulide saturi, quid dia poemata narrent.
Hic aliquis (cui circum humeros hyacinthina lena est)
Rancidulum quiddam balba de nare locutus
Phyllidas, hypsipylas, vatum et plorabile siquid
Eliquat et tenero supplantat verba palato.
Assensere viri: nunc non cinis ille poete
Felix? non levior cippus nunc imprimit ossa?
Laudant convive: nunc non e manibus illis
Nunc non e tumulo fortunataque favilla
Nascentur viole? Rides ait et nimis uncis
Naribus indulges. An erit qui velle recuset
Os populi meruisse et cedro digna locutus
Linquere nec scombros metuentia carmina nec tus?
Quisquis es o modo quem ex adverso dicere feci.
Non ego cum scribo (si forte quid aptius exit)
Quando hec rara avis est, siquid tamen aptius exit,
Laudari metuam: neque enim michi cornea fibra est.
Sed recti finemque extremumque esse recuso
Euge tuum et belle: Nam belle hoc excute totum:
Quid non intus habet? Non hic est Ilias Atti
Ebria veratro? non siqua inquit.